

24. února 1990

František

Horník:

President

T.G. MASARYK

Namalováno

v Lánech a

Topolčiankách

v letech

1927 - 1930

První president
se narodil 7.3.1850
v H o d o n í n ě,
otec byl Slovák a
matka Hanačka.

Viktor

Dyk:

T. G. Masaryk.

V dnech nejistých, kdy kolísají říše
dnů neznající, hodiny -- --
v dnech nejistých, kdy v propast padá výše
a hory rostou nížiny,

v dnech nejistých, jež všechno dáti mohou
a také všechno odníti:

jíť za svým cílem nutno pevnou nohou,
ať zvítězit, ať umřítí!

A všichni sní. A čekají. A chtějí.

Vše v krizi je a přerodu.

Prudčeji bijí dnes a bouřlivěji
jedinců srdce, národů.

u v n í t ě ř č í s l a :

1. Josef V o l a ř í k: "Hombres" Věry Č á s l a v s k é.
2. Valtr Komárek: Neváhejme zlomit moc m a f i e.
3. Nezávislé Sdružení Bývalých Českosl. Vojáků Austrálie.
4. Přihláška do politické strany Čsl. demokrat. iniciativa.
5. Přihláška za člena VDS - strany podnikatelů a živnostníků.

"Le Mord": Pavel Wonka - oběť komunistické justice.

5/90 Kde se vzala ta krutost?

v y c h á z e l o 1973 - 1975

o b n o v e n o 1987 ročník 7 čísl

Vydává: Vladimír Hajný, Čs. armády 34, 787 01 Šumperk

Článek "Hombres" Věry Čáslavské byl postupně nabídnut Mladé frontě, Práci a dvěma dalším deníkům /v nichž se však údajně ztratil/, které ho neotiskly. Takže "Res publica" dává těmto "Hombres" publicitu.

"H o m b r e s" V ě r y Č á s l a v s k é.

"... no a teď si uděláme několik cviků c o n l o s h o m b r e s," promesla klidně a přirozeným hlasem "Novia de México" /Nevěsta Mexika/, "Dios Rubia" /Blondatá bohyně/, "Vera la Imcomparable" /Bezkonkurenční Věra/, jak ji během a po olympiádě 1968 nazýval tamní tisk, osmahlí Mexičané a Mexičanky, všichni. A kdybychom hrábli do archivu hlouběji, to by se ještě našlo synonymů!

Po vyřčení slova "hombres" /muži/ naslouchající mexické žačky gymnastiky, k nimž byla Věra po OH 68 pozvána, aby jim předala aspoň něco z toho svého božského, ani nemrkly, ale v koutcích úst jim to určitě zacukalo. "Reina de México" /Královna Mexika/, jak byla kromě jiných přezdivek také pokřtěna, si totiž spletla jen jedno jediné písmenko - "e" s "o". Místo "hombros", což značí ramena, řekla "hombres", a to jsou muži. Vyznělo to, že Věra je nabádá, aby místo cviků s rameny si zacvičily s muži. Dobré.

A teprve více než po jedenadvaceti letech se jí skýtá velká a ojedinelá příležitost, aby tato Blondatá bohyně zacvičila na rameny, ale opravdu s muži, aby jimi pořádně zamávala, aby je převálcovala na koberečku, protáhla na gymnastickém skřipci, pořádně jim dala zabrat, zavrzat klouby jejich okončetin, které rozhodně nejsou z hlediska sportovně pohybového na té úrovni, jak je tomu u nářadovců.

Pan prezident Havel jí nabídl, jak teď až moc dobře známo, funkci primátorky. Odmítla právem-neprávem. Právem podle těch, co něco podobného zažili a provedli sami se sebou, když jim bylo nabízeno - někdy i stranickým příkazem - výhodné postavení či funkce a přesto nepřijali při vědomí, že jim to nepřísluší. A neprávem zase podle těch, kdož přijmou cokoli lukrativnějšího, než co dělají dosud, i když se třeba donedávna zaříkají, že to a ono, že by známe to. Ale když přijde k věci, pak křeslem na výšince nepohrdnou. A nebo příbuzní použijí důraznějších slov: Ty seš ale..! Nebuď hloupá, ber! a ťukají se přitom do hlavy.

Odmítla i hodnost velvyslankyně v Japonsku.

Odmítla i třetí pokušení - stát se prezidentovou poradkyní, tak věhlasým "sovětníkem" /poradcem/ či konšelkyní, jak by řekli Staročeši, ač jde o zčeštění francouzské conseillere /rádkyně/.

V čem bude Věra Čáslavská radit panu prezidentovi, protože dotřetice podlelehla - zopakujme pokušení, případně i ostatním prezidentovým mužům-poradcům, kteří byli angažováni nedlouho před ní, není tak profesně přesně vymezeno a tiskem neupřesněno.

Není však absolutně žádných pochyb o tom, v čem Věra Čáslavská nikomu radit nemusí, a to: jak dělat přemety, jak balancovat na kladině, jak provést veletoce /na hrazdě pochopitelně!/ a jak po hlavotočivém saltu dopadnout na pevnou zem.

Josef Volařík

Valtr K o m á r e k: Neváhejme zlomit moc mafie.

Citujme nejdříve z životopisu Valtra Komárka: Narodil se 10.srpna 1930, jako nemanželské dítě. Z toho důvodu ho rodiče vzápětí opustili. Ujala se ho rodina Komárkova v Hodoníně, přestože sama zápasila o existenci. Na počátku nacistické okupace byl vyloučen ze školy i zbaven občanských práv. V únoru 1942 byl transportován do koncentračního tábora, naštěstí však byl vrácen k důkladnému prošetření "sporného rasového původu". Poté ho nevlastní rodiče až do konce války skrývali.

Hned na počátku r.1968 byl jmenován gen.sekretářem Hospodářské rady vlády /předseda rady L.Štrougal, místopředseda O.Šik/. Vedl i národohospodářský sekretariát předsednictva vlády. O rok později byl funkcí zbaven a do počátku roku 1971 byl nezaměstnán. Poté pracoval v druhořadých funkcích na Federálním cenovém úřadu, ale i odtud musel odejít jako osoba, která nesmí přijít do styku s údaji obsahujícími hospodářské tajemství. Pokračování

Z "Vídeňských svobodných listů" převzal "Krajanský list" 1/90, Austrálie.

Nezávislé Sdružení Bývalých Československých Vojáků N.S.W. Australia
Czechoslovak Ex-Servicemen's (Independent) Association of N.S.W. Australia

Ref: Č. j. 184 H.T. 19-11-89

Věc: Podpora prohlášení

"NĚKOLIK VĚT"

Výbor N.S.B.ČS.vojáků N.S.W.
Austrálie přijal a projednal
návrh br.Stanislava Matuly
udělit morální podporu dokumentu

"NĚKOLIK VĚT"

MLUV PRAVDU, HAJ PRAVDU
BRÁN PRAVDU AŽ DO SMRTI.

VÝBOR A ČLENOVÉ JMENOVANÉ ORGANISACE, JEHOŽ ČLENOVÉ BOJOVALI NA
VŠECH FRONTÁCH II světové války, také v SSSR považují "PROHLÁŠENÍ"
"NĚKOLIK VĚT" za plně oprávněné, když dochází k porušování všech
uveřejněných bodů:

Propuštění politických vězňů;
Neomezování shromažďovací svobody;
legalizace občanských iniciativ;
svoboda a nezávislost pro kulturní
a novinářskou činnost;
respektování práv věřících;
veřejná a odborná diskuse o všech projektech
životního prostředí a
svobodná diskuse o zamlčovaných událostech v nových
dějinách Československa, včetně invaze pěti států
Varšavské smlouvy v srpnu 1968 a následné "normalizace"!

V Sydney-Australia L.P. 1989

Výbor Nezávislého sdružení.

P ř i h l á š k a

Adresa strany:
 Ulice 28.října č. 3
 5. patro
 P r a h a 1
 Tel. 26 77 55 linka 24

Přihlašuji se za člena nezávislé politické strany
 Československá demokratická iniciativa /ČsDI/.

Jméno: _____

Adresa: _____

Telefon: _____

Povolání /obor/: _____

.....
 datum

.....
 podpis

Jak si stojí komunisté před volbami do FS v s.p.Konstruktiva?

Ke dni 23.2. se se svým tipem přihlásilo už 41 respondentů. Žádný z předcházejících neupravoval svůj tip. Podle výsledku výzkumu veřejného mínění dochází ke snížení popularity komunistů a to z 26,41 na 21,48%. Číslo popularity by jistě bylo vyšší nebýt třech respondentů, kteří tvrdí, že KSČ získá nad 50 % /jeden z nich 60%/, nechtějí však autorizovat svůj tip. V.H.

P ř i h l á š k a za člena Všelidové demokratické strany - strany podnikatelů a živnostníků			reg. číslo:
Jméno, příj, ak. titul	stav	rod. číslo	soc. postavení
Bydliště	okres	podnikám- chci podnikat v oboru	
chci podnikat s rod. přísl., nebo do 5, -10, -20, -osob, nebo jinak:		se zahraniční účastí, ano-ne v oboru:	
budu požadovat úvěr: ano - ne		prostory pro podnikání mám-nemám	
jsem vyučen v oboru: ano-ne odborně vyškolen:		tradice v rodině pro podnikání: ano-ne	
Základní příspěvek činí 50.-Kčs, než bude sjezdem stanoveno jinak. Budeme rádi, přispějete-li vyšší částkou. Naším členem může být každý i když nepodniká. Členské příspěvky, dary a korespondenci/ než bude zřízen běžný účet, zasílejte na adresu: VDS, Jaromírova 663/42, Praha 2, 128 00. Informace na tel. 4280233 -Jaroslav S a m e k.			
Dne: _____ zasílám vklad:		podpis: _____	

Dne 10. února 1990

Přepis článku z časopisu Sport z 24.1. 1990 - informační servis

KDE SE VZALA TA KRUTOST ?

K článku "Hrozící jed nacionalismu" v IS z 15. 1. 1990 bych se chtěla vyjádřit souhlasně s autorem, event. leccos upřesnit.

V roce 1945 mi bylo 24 roků, pracovala jsem jako úřednice v Praze. Revoluční dny v květnu 1945 mne zastihly jako ostatní nájemníky našeho domu na nábřeží u Palackého mostu, kde jsme trávili vyčkávání věci příštích víceméně opalováním na ulici před domem. Když 9.5. dorazila do Prahy sovětská vojska/gen Vlasova/, začali jsme s rozebíráním barikád, aby se uvolnila cesta k jejich postupu. Za dva tři dny, změnila Praha samovolným uchopením "moci" dosud nedospělých mladíků z Revolučních gard v místo totálního mučení a likvidace starých mužů, žen a dětí, mrzáků a ubožáků německé národnosti, v nepřičetnou zuřivost těchto RG. Nedovedla jsem pochopit, kde se vzalo tolik krutosti a krvelačnosti v mladých 16 - 20 ti letých, někdy i starších mužů. Dlouhé řady, i 1 km dlouhé, vyhladovělých a nemocných občanů německé národnosti/tzv. "národní hosté"/ byly napadány i civilními přihlížejícími na chodnicích a mlácení holemi apod. Chtěl-li kdokoli pronést námitku proti jejich "chování", byl smeten z chodníku, zbit a přiřazen k průvodu Němců za stálého mlácení.

Byla jsem svědkem ubití mladé těhotné Měmky na Tylově náměstí, kde jí bylo ještě za živa dýkou rozpáráno břicho, plod vyvržen a prázdné lůno vyplněno kamením z barikády...

Její asi 2 až 3 leté dítě, které se na matku vrhalo, bylo bitím donuceno přiřadit se k tomu zuboženému průvodu ostatních, kteří byli hnáni takovým tempem, že mnozí starci a stařeny padali a byli utloukáni. Později jsem se dozvěděla, že podobné scény se děly i na jiných místech Prahy i jinde v českých městech a vesnicích.

Kde se vzala v mladých lidech z RG tato zrůdnost? Kdo učil tyto mladíky zverstvům? Mnoho bylo napsáno a zdokumentováno o upalování Němců za živa, když před tím byli pověšeni na lucerny a polití benzínem, kupř. u Pražské brány a jinde... Z oken našeho bytu mohli jsme po několika dní sledovat stovky, tisíce zohavených mrtvol německých vojáků s usekanými pažemi a zřejmě kdesi před Prahou naházených do Vltavy.

koncentračních táborech předem označených jako vyhlazovací - ať na Strahovském stadionu, na Hagiboru a různě jinde, kde po týdny bez jídla a hygieny umírali pod širým nebem děti a vůbec lidé, kde se už nedala epidemie tyfu a úplavice a jiných chorob zastavit, je myslím svědectví dost.

Při mém zatčení v roce 1949/ později jsem byla odsouzena Státním soudem na 15 let za par. 1 a 5/ a při výsleších, které se nezapadly s metodou Gestapa, jak bylo dokázáno na utlučených a zmrzačených při těchto "selankách", poznala jsem i některé mladíky - vyšetřovatele, kteří se chlubili svou účastí v RG v roce 1945. A po čtyřiceti letech opět stejná krvelačnost do nebe volající! Opět Státní bezpečnost a MV! A opět nová výchova devatenáctiletých kluků, kteří bijí kdekoho až k zmrzačení, a v TV vysílání se činy obhajují a schvalují!

28.10. 1989 jsem byla na Václavském náměstí ztlučena těmito kluky do bezvědomí a zraněna, skončila jsem v nemocnici. Lékařskou zprávu mám. Je mi 69 let. Tady neřežou jen mladé .. Proč se diví por. Beňo v TV tomu, že lidé nemají rádi SNB? Tato VB si udělala takovou reklamu, že jí lidé musí přinejmenším nesnášet. Potřebujeme bezpečnost, ale musí v ní sloužit lidé čestní, bezúhonní, nezávislí na partají a prověřeni ze své minulosti. Potřebujeme policisty, kterým můžeme věřit a beze strachu, že budeme zneužiti, se na ně obracet o pomoc. Buďte tu strach, dokud k policii nebudou místo dosavadního odpadu přijati lidé čestní a schopní! Zkrát.

-jč-

† PAVEL WONKA vítěz komunistické justice

V tajném procesu ho na smrt
namborného dokázala odsoudit
soudkyně OS TRUTNOV
JUDr. Marcela HORVÁTOVÁ
za účasti prokurátorky
OP Trutnov Elišky RYCHLIKOVÉ
a za souhlasu černošského křtaře
MUDr. Raděna TEKA

Mafie se všem, kteří se podíleli na umučení Pavla odměňovala!
Např. JUDr. Marcela Horvátová, která ho odsoudila byla povýšena do Výboru
pro humanitární otázky za předsednictví prof. Zdenka Dientsbiera.